

Юридична громадськість сердечно вітає з 85-річним ювілеєм видатного вітчизняного вченого-правознавця в галузі трудового права, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України, директора Інституту економіки і права Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди **Процевського Олександра Івановича**.

Народився Олександр Іванович 28 березня 1929 р. у с. Мальцівка Корочанського району Курської області. У 1956 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого). Після закінчення інституту до 1958 р. працював помічником прокурора міста Севастополя. З жовтня 1958 р. по листопад 1986 р. працював у Харківському юридичному інституті, де пройшов шлях від аспіранта до проректора з навчальної роботи цього закладу. З грудня 1991 р. і донині працює в Харківському національному педагогічному університеті імені Г. С. Сковороди завідувачем кафедри державно-правових дисциплін та міжнародного права, а з 1994 р. – директором Інституту економіки і права цього університету.

У 1961 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата

юридичних наук на тему: «Правове регулювання робочого часу робітників і службовців у СРСР» (спеціальність 12.00.05). Вчене звання доцента присвоєно в 1964 р. На здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук у 1970 р. захистив дисертацію на тему: «Трудові відносини та метод їх правового регулювання» (спеціальність 12.00.05). Вчене звання професора присвоєно в 1972 р. Академік Міжнародної кадрової академії (1999). Обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України в 2010 р.

Олександр Іванович Процевський є автором понад 300 наукових праць у галузі трудового права, серед яких: «Предмет радянського трудового права» (1970), «Гуманізм норм трудового права» (1982), «Шляхи забезпечення балансу інтересів сторін трудового договору» (2006), «Трудове право. Методичні рекомендації за вимогами кредитно-модульної системи навчання» (2007), «Чи є підстави для перегляду системи права України?» (2009). Підготував 21 кандидата юридичних наук.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений медаллю «65 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.» та відомчими нагородами. У 2012 р. нагороджений Почесною грамотою Харківської обласної державної адміністрації «За вагомий особистий внесок у розбудову правової держави, захист конституційних прав і свобод

громадян, зміцнення законності та правопорядку, високий професіоналізм і з нагоди дня юриста». Член редакційної колегії низки видань.

Президія Національної академії правових наук України та редколегія «Вісника Національної академії правових

наук України» щиро вітають вельмишановного **Олександра Івановича Процевського** з ювілеєм та бажають йому міцного здоров'я, благополуччя, невичерпної енергії, сил, оптимізму, творчих здобутків та життєвих гараздів на многії літа.

Виповнилося 75 років від дня народження видатного вченого в галузі конституційного та адміністративного права, академіка Національної академії правових наук України, Заслуженого юриста України **Івана Артемовича Тимченка**.

Народився Іван Артемович 3 березня 1939 р. у с. Калинівка Покровського р-ну Дніпропетровської обл. У 1967 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 1967–1971 рр. працював старшим редактором редакції журналу «Радянське право». З 1971 р. до 1974 р. навчався в аспірантурі Інституту держави і права АН УРСР (нині – Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України). З 1974 р. працював у цьому інституті, обіймаючи посади молодшого наукового співробітника, вченого секретаря інституту, старшого наукового співробітника, завідувача лабораторії соціологічних державно-правових досліджень. З 1990 р. по 1991 р. –

помічник Голови Верховної Ради України. З 1991 р. – Радник Президента України – керівник Юридичної служби Адміністрації Президента України, керівник Юридичного управління Адміністрації Президента України і Кабінету Міністрів України. З 1996 р. – суддя Конституційного Суду України. Цього ж року на спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України обраний Головою Конституційного Суду України. З 1999 р. до 2004 р. – суддя Конституційного Суду України. У 2004–2008 рр. – завідувач наукової лабораторії, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту державного будівництва та місцевого самоврядування НАПрН України. З 2009 р. – головний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз (нині – відділу зв'язків з державними органами і міжнародними організаціями Управління планування і координації правових досліджень) апарату президії Національної академії правових наук України (м. Київ).

У 1974 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Законодавча діяльність Української РСР у сфері державного управління» (спеціальність 12.00.02, нині – 12.00.07). Науковий сту-